

ICHE.

am so ann a' callaichte 'o' gach pearsa eile ta' g'imeachd air a chruinne,
ean a thagh na beil ann ad'chruth uasal fein cumhachdan nadurrach
a' n' eil mi to' us buaidheanan inntinn a bhuineas dhuitse amhain, ta thu
each leam, o' cinn gum bheil reusan air a bhuileachadh ort gu dealachadh
dhuibhse ag air eadar an ni tha agus an ni nach eil, an ni ta fion uath
radh nach bu' ni ta cealgach, toirt co-dhunadh o firinn na ciall-radh, o
an so ta e' idh; grunnad na mathair-aobhair sam bith ta deanta na air a
beairteach, a' h—Nis mar eil thu dall da riradh feumaidh tu bhi faicinn
boinne searbh m bheil da bith air an cuir ri cheile ann an aon phearsa,
n leam briath p agus spiorad, aon ta faicsinneach agus aon neo—shaics
d-horuinn, is each, aon ta fulangach agus aon ta gnìomhach, as urrainn
ormachadh ag ainne fhaireachadh agus laimhseachadh, ach car son ta 'n
n cuairt do ga' il air a seoladh agus an lamhair a gluasad! do bhrìgh ta
l tamh. Sgrag radh gum bheil an toil, aon do bheusan ughdair riagh-
a agus a run- th a chorp gan stiuradh, agus ta gach gluasad ta gnathaichte
fa-chomhair measg muintir air an co-signachadh leis a chumhachd a
a mheudachadh.—Tha mi 'n duil gun ceadach thu na thubhairt mi agus
e ta moran a caraich thu e na t' inntinn fein, gus an cuir thu ris gach
n; san airde h feumail ta mise fagail air chul. Ach a bharr air so ta
coileadh ann ag adsa gum bheil moran do nithe eile anns a chruitheachd,
e daonnachd, each thu fein. Cha 'n aithne dhuinne leithid a ni agus
rist fois seomachd gun aobhar sam bith, ta an tulgae cliageadh roimh
gach iongan chd mar so; se aon do na prìomh leasan an a ta ro lan-
ordach am muileir gu bhi aise dhi-chuimhneachadh.